

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XLV. Ad Asellam. Si tibi putem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

thedram, ut quotiescunque de verbis Hebraicis
jurgium est, ego arbiter & litis sequester expo-
scar. Non sunt suaves epulæ, quæ non placentam
redolent: quas non condit Apicius, in quibus ni-
hil de magistrorum hujus temporis jure suffu-
mat. Sed quia vector & internuntius sermonis
nostri redire festinat, rem grandem celerius di-
cto, quàm deo: licet de scripturis sanctis dispu-
tanti non tam necessaria sint verba, quàm sensus.
Quòd si eloquentiam quæris, Demosthenes le-
gendus aut Tullius est. Si Sacramenta divina, no-
stri codices, qui de Hebræo in Latino non bene
resonant, pervidendi.

*XLV. Hieronymus Asella virgini. Quia multi Roma
studijs Hieronymi detrahebant, præsertim ob ali-
quam illius cum pijs foeminis familiaritatem,
respondet suis obrectatoribus, & depla-
rat hominum malevolentiam.*

Si tibi putè gratias à me referri posse, non sapiã.
Potens est Deus super persona mea sanctæ ani-
mæ tuæ restituere quod meretur. Ego enim indi-
gnus, nec existimare unquam potui, nec optare,
ut mihi tantum in Christo largireris affectum. Et
licet me sceleratum quidam putant, & om-
nibus flagitijs obrutum: & pro peccatis meis et-
iam hac parva sint, tamen tu benefacis, quod ex
tua mente et am malos bonos putas. *Rom. 14.*
PERICULO-
sum quippe est de servo alterius judicare: & non
facilis venia prava dixisse de rectis. Veniet illa
dies, in qua & mecum dolebis ardere non paucos.
Ego probrosus, ego versipellis, & lubricus, &
men-

mendax, & Sathanae arte decipies. Quid est tu
 hæc vel credidisse, vel dixisse de infantibus san-
 iam de noxijs credere noluisse? Osculabantur
 hi manus quidam, & ore vipereo detrahebant:
 dolebant labijs, corde gaudebant. Videbat Do-
 minus & subfannabat illos: & miserum me-
 vum suum futuro cum eis iudicio reservabat.
 Alius incessum meum calumniabatur & risu
 ille vultui detrahebat: hic in simplicitate aliud
 spicabatur. Penè certè triennium cum eis vi-
 Multa me virginum crebro turba circumde-
 Divinos libros, ut potui, nonnullis sæpè disser-
 Lectio assiduitatem, assiduitas familiaritatem,
 miliaritas fiduciam fecerat. Dicant, quid unquam
 in me aliter senserint, quàm Christianum detra-
 bat? Pecuniam cuiusquam accepi? Manera
 parva, vel magna non sprevi? In manu mea a-
 licujus insonuit? Obliquus sermo, oculus pe-
 lans fuit? Nihil mihi aliud objicitur, nisi sermo
 meus: & hoc nunquam objicitur, nisi cum Hiero-
 solymam Paula & Melania proficiscuntur. Et
 crediderunt mentienti: cur non credunt neganti?
 Idem est homo ipse qui fuerat: fatetur infontem
 qui dudum noxium loquebatur. Et certè verita-
 tem magis exprimentur tormenta, quàm risus: ne-
 quod facilius creditur: quod aut fictum libente-
 auditur, aut non fictum, ut fingatur, impellitur.
 Antequam domum sanctæ Paulæ nossem, tota
 in me urbis studia consonabant. Omnium per
 iudicio, dignus summo sacerdotio decernebat.
 Beatæ memoriæ Damasus meus sermo erat, Dice-
 bar sanctus: dicebar humilis & disertus. Nun-
 quid domum alicujus lascivioris ingressus sum?

*Hierony-
 mi mores.*

Nun

Nunquid me vestes sericæ, nitentes gemmæ, picta facies, auri rapuit ambitio? Nulla fuit alia Romæ matronarum, quæ meam posset edomare mentem, nisi lugens atque jejunans, squalens foribus, sletibus penè cæcata, quam continuis notibus misericordiam Domini deprecantem Sol sæpè deprehendit: cujus canticum Psalmi sunt, sermo Evangelium, delitiæ continentia, vita jejunium. Nulla me potuit ita delectare, nisi illa, quam manducantem nunquam vidi. Sed postquam eam pro suæ merito castitatis venerari, colere, suspicere cœpi, omnes me illicò deseruere virtutes. O invidia primùm mordax tui. O sathanæ calliditas semper sancta persequens. Nullæ aliæ Romanæ urbi fabulam præbuerunt, nisi Paula & Melania, quæ contemptis facultatibus pignoribusque desertis, crucem Domini quasi quoddam pietatis levavere vexillum. Si balneas peterent, unguenta eligerent, divitias & viduitatem haberent, materies luxuriæ & libertatis, domina vocarentur & sanctæ. Nunc in sacco & cinere formosæ volunt videri, & in gehennam ignis cum jejnijs & pædore descendere. Videlicet non licet eis applaudente populo, perire cum turbis. Si gentiles hanc vitam carperent, si Judæi, haberent solatium non placendi eis, quibus displicet Christus. Nunc verò (prò nefas) nomine Christianæ, prætermisâ domorum suarum curâ, & proprii oculi trabe neglectâ, in alieno oculo festucam quærunt: lacerant sanctum propositum, & remedium pœnæ suæ arbitrantur. si nemò sit sanctus, si omnibus detrahatur, si turba sit percuntium, si multitudo peccantium. Tibi placet lavare quotidie:

*Officium
sanctæ
mulieris.*

Matth. 7.

die : alius has mundities sordes putat. Tu atque quida
 * come- nem ructas, & de * comeso accipensore gloriam dico.
 sto anse- ego fabâ ventrem impleo. Te delectant cachetud
 re egre- nantium greges: me Paula Melaniaque plange appre
 giè. tes. Tu aliena desideras, illæ contemnunt sua. gusti
 * putant. delibuta melle vina delectant, illæ * potant aquamian
 frigidam suaviorem. Tu te perdere existim nam
 quicquid in præsentem non habueris, comedere rum.
 devoraveris: illæ futura desiderant, & credunt mun
 ra esse quæ scripta sunt. Esto, ineptè & inam nam
 ter, quibus resurrectio corporum persuasit, que &
 ad te? Nobis è contrario tua vita displicet. boi nal C
 tuo crassus sis, me macies delectat & pallor. te qu
 tales miseros arbitraris, nos te miserabiliorum citia
 putamus. Par pari refertur, & invicem nobis prec
 demur insanire. Hæc mi Domina Afella, cum p XLVI
 navem conscenderem, raptim flens dolensq; Hui
 conscripsi: & GRATIAS ago Deo meo, quòd m
 gnus sim, quem mundus oderit. Ora autem, ut m
 Babylone Hierosolymam regrediar, ne mihi de
 minetur Nabuchodonosor, sed Jesus filius Jos U
 dech: veniat Esdras, qui interpretatur adjutor, nis e
 reducat me in patriam meam. Stultus ego, que esse
 volebam cantare canticum Domini in terra alie trun
 na: & deserto monte Sina. Ægypti auxilium fi
 gitabam: non recordabar Evangelistæ, quia quo
 de Hierusalem egreditur, statim incidit in latro
 nes, spoliatur, vulneratur, occiditur. Sed licet quo
 cerdos despiciat atque Levites, Samaritanus mar
 misericors est. Cui cum diceretur, Samaritanus poss
 es, & dæmonium habes: dæmonium renuens, nac
 maritem se non negavit, quia quem nos custe defi
 dem, Hebræi Samaritem vocant. MALEFICU anve
 qu

1. Esd. 2.

Ps. 136.

Luc. 10.

Ioan. 8.
Samaritanes.

quidam me garriunt, titulum fidei servus agno-
 sco. Magum vocant & Judæi Dominum meum,
 seductor & Apostolus dictus est. Tentatio me non
 apprehendat, nisi humana, quoniam partem an-
 gustiarum perpeffus sum, qui cruci milito? Infa-
 miam falsi criminis imputarunt. Sed scio, per bo-
 nam & malam famam perveniri ad regna cælo-
 rum. Saluta Paulam & Eustochium, velut nolit
 mundus, in Christo meas. Saluta matrem Albi-
 nam sororemque Marcellam, Marcellinam quo-
 que & sanctam * Felicitatem. Dic eis, ante tribu-
 nal Christi simul stabimus: ibi apparebit qua men-
 te quis vixerit. Memento mei exemplum * pudici-
 tiæ & virginitatis insigne: fluctusque maris tuis
 precibus mitiga,

XLVI. Hieronymus Exuperio Tholosano Episcopo.
 Hujus literis, qui & agentibus fratribus miserat
 munera, respondet, simulque illi dedicat suos in
 minores Prophetas commentarios, lau-
 dans illius Episcopi virtutes.

Ultimo jam autumnii tempore frater noster,
 filius tuus, Sifinnius monachus, tuæ dignatio-
 nis epistolam reddidit: quâ lectâ, gavisus sum te
 esse hospitem, & memorem mei omniumque fra-
 trum, qui in sanctis locis Domino serviunt. In
 quorum refrigerijs facis mihi amicos de iniquo
 mammona, & præparas æterna tabernacula, ut
 possis cum David dicere: Quàm dilecta taber-
 nacula tua, Domine virtutum: concupiscit &
 deficit anima mea in atria Domini. Si enim passer
 invenit sibi locum, & turtur nidum ubi ponat
 pul-

1. Cor. 10.

2. Cor. 6.

* Feli-
cianam.

Rom. 14.

* Patien-
tiæ.M M
4 7